സഭയുടെ പ്രാധാന്യം-സാക് പുന്നന്‍

WFTW Malayalam 8 August 2010

www.jeevamozhikal.org

വെളിപ്പാടുപുസ്തകം 1:10, 11 വാക്യങ്ങളില്‍ യോഹന്നാന്‍ ഒരു ശബ്ദം ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു കേട്ടതായി നാം കാണുന്നു. “നീ കാണുന്നത് ഒരു പുസ്തകത്തില്‍ എഴുതി എഫെസോസ്, സ്മുര്‍ന്ന, പെര്‍ഗ്ഗമോസ്, തുയഥൈര, സര്‍ദ്ദീസ്, ഫിലദെല്‍ഫ്യ, ലവോദിക്യാ എന്നീ ഏഴു സഭകള്‍ക്കും അയയ്ക്കുക.” ദൈവം ഒരു സന്ദേശം അയയ്ക്കുമ്പോള്‍ അത് നമുക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവര്‍ക്കുവേണ്ടി കൂടിയാണ്. ദൈവം നമ്മോടു സംസാരിക്കുമ്പോള്‍ യോഹന്നാനോടു കല്‍പ്പിച്ചതുപോലെ കേട്ട കാര്യങ്ങള്‍ എഴുതിവയ്ക്കുന്നത് ഒരു നല്ല സ്വഭാവമാണ്. എഴുതിവച്ചില്ലെങ്കില്‍ ദൈവം അവനോട് സംസാരിച്ചതു മറന്നുപോകാനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു.

ഇവിടെ ദൂത് ആസ്യയിലെ ഏഴു സഭകള്‍ക്കുള്ളതായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ തുര്‍ക്കിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളാണ് അന്ന് ആസ്യയെന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ ഏഴു സഭകളും 75 മൈല്‍ ചുറ്റളവില്‍ ഉള്ളതായിരുന്നു. എന്നാല്‍ ശ്രദ്ധിക്കുക, ഈ സഭകള്‍ തമ്മില്‍ എത്ര അടുത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിട്ടും അവയെ ഒന്നിച്ചുചേര്‍ത്ത് ആസ്യയിലെ സഭയെന്നല്ല അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്. ആസ്യയിലെ സഭകള്‍ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇതു വളരെ നിസ്സാരമെന്നു തോന്നാമെങ്കിലും വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. ആസ്യയിലെ സഭ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നെങ്കില്‍ ഈ സഭകളെല്ലാം കൂടി ഒരു കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തോടുകൂടി ഒരു വിഭാഗമായിത്തീര്‍ന്നിരുന്നു എന്നു കരുതാം. ആസ്യയിലെ സഭകള്‍ എന്നു പറയുമ്പോള്‍ അത് ഓരോ സഭയും ഓരോ പ്രാദേശികസഭകളായി ദൈവത്താല്‍ നയിക്കപ്പെടുന്നതായിരുന്നു.

സഭയെന്നാല്‍ ക്രിസ്തുവിനാല്‍ പണിയപ്പെടുന്ന ദൈവത്തിന്റെ വേലയാണ്. എന്നാല്‍ ഒരു സഭാവിഭാഗം എന്നതു മനുഷ്യരുടെ സൃഷ്ടിയാണ്. ഓരോ സഭയും ക്രിസ്തുവിന്റെ നേരിട്ടുള്ള നേതൃത്വത്തില്‍ ആയിരിക്കണം എന്നതാണ് ദൈവയിഷ്ടമെന്നും അല്ലാതെ ഒരു സഭാവിഭാഗം ആകുന്നതല്ലയെന്നും അപ്പോസ്തലന്മാര്‍ വ്യക്തമായി പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. യോഹന്നാന് കത്തയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് ഈ ഏഴു സഭകള്‍ക്കും ചുമതലക്കാരായി ബിഷപ്പോ സൂപ്രണ്ടോ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോ കത്തും വ്യക്തിപരമായി ഓരോ സഭകള്‍ക്കും അയയ്ക്കേണ്ടിയിരുന്നു. കാരണം, ഓരോ സഭയും സ്വതന്ത്രമായിരുന്നു. ദൈവം സഭയ്ക്ക് അപ്പൊസ്തലന്മാരെ നല്‍കിയിരുന്നു. യോഹന്നാന്‍ തന്നെയും അവരില്‍ ഒരാളായിരുന്നു. എന്നാല്‍ ദൈവം ഒരു ബിഷപ്പിനെയോ സൂപ്രണ്ടിനെയോ നിയമിച്ചിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയൊന്നു വേണമെന്നുമില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് ഇന്ത്യയിലെ സഭയെന്നല്ല, എന്നാല്‍ ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളില്‍ ദൈവത്താല്‍ പണിയപ്പെട്ടതും നേരിട്ട് ദൈവത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തില്‍ ഉള്ളതുമായ ഓരോരോ സഭകള്‍.

സാത്താന്റെ അന്തിമലക്ഷ്യം ബാബിലോണ്‍ എന്ന അവന്റെ വ്യാജസഭ പണിയുകയാണ്. അതിലേക്കുള്ള ആദ്യപടിയായി നൂറ്റാണ്ടുകള്‍ക്കു മുന്‍പു തന്നെ പല പ്രാദേശികസഭകളെ ഒരുമിച്ചുചേര്‍ത്ത് ഒരു ക്രിസ്തീയവിഭാഗമാക്കി. അല്ലെങ്കില്‍ ബാബിലോണ്‍ പണിയുക അസാധ്യമാണെന്ന് അവനറിയാമായിരുന്നു. സാത്താന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ നാം അറിയാതിരിക്കരുത്.

ഏഴു പൊന്‍നിലവിളക്കുകള്‍ ഏഴു സഭകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു(വെളി.1:20). പഴയനിയമത്തില്‍ ഏഴു ശാഖകളോടു കൂടിയ ഒരു വിളക്കാണുണ്ടായിരുന്നത്. യിസ്രായേലിലെ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളും യെരുശലേം കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള ഒരു സഭാവിഭാഗത്തിന്റെ വിവിധ ശാഖകളായിരുന്നു.

എന്നാല്‍ പുതിയനിയമത്തില്‍ അങ്ങനെയല്ല. ഇവിടെ തീര്‍ത്തും വേര്‍പെട്ട ഏഴു വ്യത്യസ്തനിലവിളക്കുകളാണ്. അവര്‍ക്കു തമ്മില്‍ തമ്മില്‍ ക്രിസ്തു എന്ന തലയിലൂടെ പരസ്പരം കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടെങ്കിലും ഓരോന്നും നേരിട്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തില്‍ വ്യത്യസ്തങ്ങള്‍ ആയിരുന്നു.

സഭയെ നിലവിളക്ക് എന്നു വിളിക്കുന്നതിലൂടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയില്‍ സഭയുടെ പ്രാഥമിക ചുമതല വെളിച്ചം പകരുക എന്നതാണ്. പൊന്നു കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയത് എന്നത് യഥാര്‍ത്ഥസഭയുടെ ദിവ്യത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അത് ദൈവത്താല്‍ പണിയപ്പെടുന്നതാണ് അല്ലാതെ മനുഷ്യരാലല്ല.

ഒരു നിലവിളക്കു കേവലം അലങ്കാരത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഒന്നല്ല. സഭയും അങ്ങനെ തന്നെ. ഓരോ സഭയും ഉയര്‍ത്തിപ്പിടിക്കേണ്ട വെളിച്ചം ദൈവവചനമാണ്. അതു മാത്രമാണ് ഇരുള്‍ നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തില്‍ നമ്മുടെ പാതയ്ക്കു വെളിച്ചമാകുന്നത്(സങ്കീ.119: 105). ഈ വെളിച്ചം ഉയര്‍ത്തിപ്പിടിക്കേണ്ടതിനു പകരം വലിയ സഭകള്‍ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവര്‍ വിദ്യാലയങ്ങളും ആശുപത്രികളും നടത്തി സാമൂഹികസേവനമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവര്‍ സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഉദ്ദേശത്തില്‍ നിന്നും മാറിപ്പോയി എന്ന് അപ്പോള്‍ ഉറപ്പാണ്.

ആരാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്നറിയാന്‍ ശ്രമിച്ചപ്പോള്‍ യോഹന്നാന്‍ യേശുവിനെ കണ്ടു(വെളി.1: 13, 14). എന്നാല്‍ അവന്‍ യേശുവിനെ കണ്ടത് സഭകളുടെ മദ്ധ്യേ ആയിരുന്നു. പ്രാദേശികസഭകളിലൂടെയാണ് ദൈവം തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും മറ്റുള്ളവരോട് സംസാരിക്കുന്നതും.

വേദപുസ്തകത്തില്‍ ദൈവം വസിക്കുന്ന ഇടമായി ആദ്യം പരാമര്‍ശിക്കുന്നത് മരുഭൂമിയില്‍ മോശെ കണ്ട എരിയുന്ന മുള്‍പ്പടര്‍പ്പിലാണ്(ആവ.33:16). പത്മോസില്‍ യോഹന്നാനെപ്പോലെ മോശെയും ആശ്ചര്യകരമായ ആ കാഴ്ച കാണുവാന്‍ നിന്നു. അപ്പോഴാണ് ദൈവം അവനോട് സംസാരിച്ചത്(പുറ.3:3).

ഇന്നു സഭയാണ് ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം. എരിയുന്ന മുള്‍പ്പടര്‍പ്പുപോലെ എല്ലാ സഭയും തന്റെ ആത്മാവിനാല്‍ ജ്വലിക്കണമെന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ജനം ഒരു പ്രാദേശികസഭയെ നോക്കുമ്പോള്‍ അതിലെ അംഗങ്ങളിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവനെ അവര്‍ക്കു കാണാന്‍ സാധിക്കണം. അപ്പോള്‍ ദൈവത്തിനു സഭയിലൂടെ സംസാരിക്കുവാന്‍ സാധിക്കും.

മൊഴിമാറ്റം: **സജു ജോസഫ്**